

Rozhoduje záporný spor o příslušnost mezi krajským soudem obchodním v Praze a mezi okresním soudem v Trenčíně k rozhodnutí o návrhu vymáhající věřitelky firmy T. v Praze, by jí byla proti povinnému Adolfu L-ovi v Trenčíně a proti jeho manželce Pavle L-ové povolena přeměna exekuce zajišťovací v exekuci uhrazovací a nařízena byla dražba zabavených svršků pro vykonatelnou pohledávku, — ustanovil Nejvyšší soud podle § 28 j. n. a podle obdoby §§ 52 a 53 zák. čl. I/1911 okresní soud v Trenčíně za onen soud tuzemský, který bude místně příslušným soudem, aby rozhodl o návrhu vymáhající věřitelky.

D ů v o d y :

Záporný spor o příslušnost vznikl z různosti práva platného jednak v zemích České a Moravskoslezské, jednak v zemích Slovenské a Podkarpatoruské. Krajský soud obchodní v Praze povolil jako procesní soud první stolice (§ 375 ex. ř.) exekuci zabavením věcí movitých k zajištění (§ 374 odst. 1 ex. ř.). Tuto exekuci vykonal okresní soud v Trenčíně jako soud exekuční. Když pak exekuční titul (směnečný platební příkaz) nabyl moci práva, odepřel krajský soud obchodní v Praze usnesením ze dne 11. února 1933 vyhověti návrhu vymáhající věřitelky na přeměnu exekuce zajišťovací v exekuci uhrazovací, protože exekuční řád ze dne 27. května 1896 čís. 79 ř. z. takové přeměny nezná. Tím v pravdě odmítl rozhodovati o návrhu. Tento názor odpovídá důsledné judikatuře nejvyššího soudu (na př. rozh. čís. 7127 a 10.100 sb. n. s. a také již dřívějšího nejvyššího soudu ve Vídni na př. čís. 718 úř. sb., Ger. Z. 143/1917, Z. Bl. 224/1917 a j.), podle níž přechází exekuce k zajištění v exekuci k vydobytí sama sebou pravomocí exekučního titulu. Ale i okresní soud v Trenčíně odepřel usnesením ze dne 11. dubna 1933 povolití přeměnu a navržený prodej, ač mu byl předložen směnečný platební příkaz, opatřený doložkou vykonatelnosti, protože podle § 2 zák. čl. LX/1881 a § 32 zák. čl. LIV/1912, správně podle § 134 zák. čl. LX/1881 a § 32 zák. čl. LIV/1912 má prvostupňový soud, pokračovavší v záležitosti, v tomto případě procesní soud první stolice, naříditi uspokojovací exekuci na movitosti, které byly zabaveny exekucí zajišťovací. Usnesení okresního soudu v Trenčíně bylo k rekursu vymáhající věřitelky potvrzeno usnesením krajského soudu v Trenčíně ze dne 23. srpna 1933. Z toho je zřejmé, že tu není soudu místně příslušného pro rozhodnutí o návrhu vymáhající věřitelky přes to, že jde o věc, která náleží k tuzemské pravomoci soudní. Bylo tedy nutno k návrhu vymáhající věřitelky, která žádá, aby byl spor o příslušnost rozřešen a příslušný soud určen, rozhodnouti jak se stalo.

Čís. 13093.

Nájemník může žádati slevu nájemného a může od smlouvy ustoupiti, má-li najatý předmět vady, pro které ho nemůže řádně nebo vůbec používat, avšak nájemník není povinen tohoto práva použiti, nýbrž může trvati na smlouvě nájemní a žádati opravení najatého před-

mětu tak, aby ho mohl užívat k účelu, pro nějž si jej najal. V takovém případě pronajímatel jest práv nájemníkovi ze škody, která mu vznikne z toho, že nemohl najaté věci za trvání smlouvy užívat, a to z důvodu nesplnění smlouvy. Že mu škoda vznikla a v jaké výši, musí prokázat nájemník.

(Rozh. ze dne 7. prosince 1933, Rv II 470/32.)

Žalobce, jenž měl od žalovaného najatu pekařskou dílnu, domáhal se na žalovaném náhrady škody, ježto prý pec byla vadná. P r o c e s n í s o u d p r v é s t o l i c e u z n a l p o d l e ž a l o b y, o d v o l a c í s o u d ž a l o b u z a m í t l.

N e j v y š š í s o u d n e v y h o v ě l d o v o l á n í.

D ů v o d y :

Názor odvolacího soudu, napadený dovolatelem s hlediska dovolacího důvodu § 503 čís. 4 c. ř. s., že okolnost, že pec nebyla v bezvadném stavu a postupem času se stala vůbec neupotřebitelnou, mohla býti žalobci jen důvodem, by žádal slevu nájemného po případě zrušení nájemní smlouvy, že však ho neopravňuje domáhati se náhrady škody, jest ovšem právně mylný. Nájemník může žádati slevu nájemného a m ů ž e o d s m l o u v y u s t o u p i t i, m á - l i n a j a t ý p ř e d m ě t v a d y, p r o k t e r é h o n e m ů ž e ř á d n ě n e b o v ů b e c p o u ž í v a t i, a v š a k n á j e m n í k n e n í p o v i n e n t o h o p r á v a p o u ž í t i, n ý b ř ž m ů ž e t r v a t i n a s m l o u v ě n á j e m n í a ž á d a t i o p r a v e n í n a j a t ě h o p ř e d m ě t u t a k, b y h o m o h l u ž í v a t i k ú č e l u, p r o n ě j ž s i j e j n a j a l. V t a k o v ě m p ř í p a d ě p r o n a j í m a t e l j e s t p r á v n á j e m n í k o v i z e š k o d y, k t e r á m u v z n i k n e z t o h o, ž e n e m o h l v ě c i n a j a t é z a t r v á n í s m l o u v y u ž í v a t i, a t o z d ů v o d u n e s p l n ě n í s m l o u v y (§§ 1096, 1295 obč. zák.). Avšak jako při každém nároku na náhradu škody, musí i v tomto případě nájemník prokázat, že mu škoda vznikla, a musí dokázat výši škody. Tyto náležitosti však žalobce neprokázal. Jest zjištěno, že před opravou pece bez závady v ní pekl téměř výhradně jen preclíky, a připouští, že po znovuzřízení pece nepekl v ní jiné pečivo než zase výhradně preclíky. Tvrzení žalobcovo, že by snad byl před opravou pece pekl také pečivo jiné, není tvrzením takové okolnosti, již by bylo lze opodstatnit prokazatelnou škodu. Ježto tudíž žalobce neprokázal, že mu škoda stavem pece vznikla, nepochybil odvolací soud, zamítнув žalobu. Již z toho důvodu nemohlo míti dovolání úspěch a nebylo proto třeba se zabývatí dalšími vývody dovolání.

Čís. 13094.

Reálními břemeny rozumí se závazky k určitým úkonům, které jsou spojeny s nemovitostí na ten způsob, že každý dočasný vlastník nemovitosti jako takový jest povinen konati tyto úkony.

Jde o p o z e m k o v u s l u ž e b n o s t, s e k a l - l i m a j í t e l h o s p o d á ř s t v í t r á v u n a c i z í m p o z e m k u p r o s v ů j d o b y t e k a j í m j i z k r m o v a l.